

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 listopada 1958 r.

Nr 88

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 491 — nr 392 z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. 733

ZARZĄDZENIA:

- 492 — Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1958 r. w sprawie przeniesienia uprawnień na organy finansowe szczebla wojewódzkiego w zakresie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych dla osób niewidomych 733
- 493 — Ministra Finansów z dnia 7 listopada 1958 r. zmieniające zarządzenie z dnia 7 listopada 1956 r. w sprawie terminów składania rocznych sprawozdań finansowych 738
- 494 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 października 1958 r. w sprawie wstępnego stażu pracy dla absolwentów średnich szkół ekonomicznych i ogólnokształcących 738
- 495 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu udzielania zezwoleń na wykonywanie prac projektowych w budownictwie przez pracowników zatrudnionych w organach administracji, przedsiębiorstwach i instytucjach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych 740

491

UCHWAŁA Nr 392 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 października 1958 r.

w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r.

W związku z nową organizacją przemysłu kluczowego, jak również w celu dalszego wzmocnienia centralnego, planowego kierowania finansami Państwa i pogłębienia samodzielności przedsiębiorstw w dziedzinie gospodarki finansowej, Rada Ministrów postanawia wprowadzić na rok 1959 następujące zasady systemu finansowego przedsiębiorstw i zjednoczeń przemysłu:

Dział I.

GOSPODARKA FINANSOWA PRZEDSIĘBIORSTW

Rozdział 1.

Zysk i jego podział.

§ 1. Zysk przedsiębiorstw przemysłu, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, podlega podziałowi na fundusz zakładowy i fundusz rozwoju przedsiębiorstwa, na fundusz rezerwowy zjednoczenia oraz na wpłatę do budżetu.

§ 2. Minister Finansów opracuje projekt ustawy przedłużający na rok 1959 moc obowiązującą ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) z ewentualnymi zmianami, jeżeli poszczególne ministerstwa uzasadnią konieczność ich wprowadzenia.

§ 3. 1. Właściwe zjednoczenie ustala planowany rozmiar funduszu rozwoju przedsiębiorstwa w procencie od planowanej wysokości zysku przedsiębiorstwa po odliczeniu planowanej kwoty funduszu zakładowego.

2. Odpisów na fundusz rozwoju przedsiębiorstwo dokonuje w planowym procencie od faktycznie osiągniętego, zweryfikowanego zysku po odliczeniu faktycznego odpisu na fundusz zakładowy.

3. Jeśli przedsiębiorstwo osiąga zysk w wysokości przekraczającej plan, odpis na fundusz rozwoju od ponadplanowej części zysku ulega degresywnemu zmniejszeniu zgodnie z załączoną do niniejszej uchwały tabelą. Zwolniona wskutek tego część ponadplanowego zysku powiększa wpłatę z zysku do budżetu.

§ 4. 1. Właściwe zjednoczenie ustala planowany rozmiar wpłat przedsiębiorstw na fundusz rezerwowy zjednoczeń w procencie od planowanej wysokości zysku przedsiębiorstwa po odliczeniu planowanej kwoty funduszu zakładowego.

2. W stosunku do odpisów z zysku na fundusz rezerwowy zjednoczeń mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 3 ust. 2 i 3.

§ 5. 1. Pozostała po dokonaniu odpisów na fundusz zakładowy i fundusz rozwoju przedsiębiorstw oraz fundusz rezerwowy zjednoczeń część zysku podlega wpłacie do budżetu.

2. Wpłaty do budżetu przedsiębiorstwa dokonują za pośrednictwem zjednoczeń z uwzględnieniem przepisów § 25 ust. 1.

§ 6. 1. Odpisów na fundusze i wpłat z zysku do budżetu dokonuje się zaliczkowo na podstawie okresowych sprawozdań finansowych. Ostateczny podział zysku następuje na podstawie rocznych sprawozdań finansowych.

2. Minister Finansów może zarządzić dokonywanie zaliczkowych wpłat z zysku za miesiące listopad i grudzień na podstawie zadań planowych.

§ 7. 1. Przed dokonaniem podziału zysku podlega on weryfikacji w trybie uchwały nr 332 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 73, poz. 438) w drodze ustalenia, w jakim stopniu został on uzyskany:

- 1) w rezultacie wysiłku skierowanego na zwiększenie produkcji, wzbogacenie jej asortymentu i podniesienie jakości oraz efektywne obniżenie kosztów własnych (zysk prawidłowy),
- 2) wskutek zmian cen sprzedawanych wyrobów i taryf świadczonych usług, jak również urzędowych zmian cen zużywanych środków produkcji i taryf usług, wysokości marż, stawek płac, składek na ubezpieczenia państwowe i społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej oraz norm amortyzacji (zysk niezależny od działalności przedsiębiorstw),
- 3) w wyniku niewłaściwej działalności przedsiębiorstwa (zysk nieprawidłowy).

2. Za nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy, a mianowicie przez:

- 1) niedotrzymanie obowiązujących receptur lub technicznych warunków produkcji z uszczerbkiem dla uzasadnionych interesów odbiorców,
- 2) niedokonywanie remontów, powodujące utrzymanie w złym stanie budynków, maszyn i urządzeń lub ich niszczenie,
- 3) niedokonywanie prawidłowych odpisów amortyzacyjnych,
- 4) niedokonywanie planowanych nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy,
- 5) preferowanie produkcji wyrobów wysoko rentownych, przy zaniedbywaniu produkcji wyrobów nisko rentownych i deficytowych z naruszeniem założeń planu i z uszczerbkiem dla zaopatrzenia rynku oraz innych przedsiębiorstw,
- 6) naruszenie obowiązujących przepisów dotyczących ustalania bądź stosowania cen i taryf,
- 7) nieprawidłowe rozliczenie kosztów.

3. Właściwi ministrowie:

- 1) mogą określić inne przypadki, poza wymienionymi w ust. 2, w których sposób osiągnięcia zysku przedsiębiorstwa będzie uważany za naruszający interes społeczny,
- 2) polecają sporządzenie wykazów receptur i technicznych warunków produkcji, których niedotrzymanie powoduje obniżenie jakości wyrobów z istotnym uszczerbkiem dla interesów odbiorców.

4. Zysk nieprawidłowy oraz niezależny od działalności przedsiębiorstw podlega w części wpłacie na fundusz rezerwowy zjednoczeń, w części zaś wpłacie do budżetu według zasad, które ustali Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

5. Jeżeli urzędowa zmiana cen w istotny sposób zmienia rentowność danej gałęzi produkcji, właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów może zmienić plan finansowy tej gałęzi na dany okres sprawozdawczy z zachowaniem przepisów prawa budżetowego.

Rozdział 2.

Dotacje przedmiotowe i podmiotowe.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwom produkującym wyroby, których ceny w stosunku do planowanych kosztów własnych są deficytowe, zjednoczenia będą udzielać w przypadkach gospodarczo uzasadnionych dopłat do tych cen w wysokości niezbędnej dla urentownienia tych wyrobów (dotacje przedmiotowe na pokrycie ujemnych różnic cen).

2. Środki na dotacje przedmiotowe, o których mowa w ust. 1, zjednoczenia otrzymują od ministerstw w granicach sum ustalonych na ten cel w budżecie.

§ 9. 1. Jeżeli poziom wyposażenia technicznego i rozpiętość kosztów własnych między poszczególnymi przedsiębiorstwami powoduje w danej gałęzi produkcji znaczne zróżnicowanie poziomu rentowności bądź deficytowość części wyrobów, zjednoczenia mogą za zgodą ministra wprowadzić system wyrównawczy cen.

2. W ramach tego systemu przedsiębiorstwa otrzymują od zjednoczeń dopłaty do cen wyrobów planowo-deficytowych (dotacje przedmiotowe na pokrycie ujemnych różnic cen) oraz mogą być zobowiązane do wpłacania na rzecz zjednoczeń nadwyżek osiąganych na wyrobach wysoko rentownych (wpłaty z tytułu dodatnich różnic cen).

3. Systemem wyrównawczym cen mogą być objęte wszystkie lub niektóre wyroby produkowane przez przedsiębiorstwa.

4. Zakres i zasady stosowania systemu wyrównawczego cen określi Rada Ministrów w drodze uchwały powziętej na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 10. 1. W razie niemożliwości lub niecelowości stosowania dotacji przedmiotowej w trybie przewidzianym w §§ 8 i 9 przedsiębiorstwa ponoszące w wyniku swojej działalności straty związane z kształtowaniem się kosztów własnych powyżej cen (przedsiębiorstwa planowo-deficytowe) otrzymują od zjednoczeń dotację na pokrycie strat, utworzenie funduszu zakładowego i funduszu rozwoju (dotacja podmiotowa).

2. Jeśli faktyczna strata kształtuje się poniżej straty planowanej, przedsiębiorstwo otrzymuje od zjednoczenia dotację na pokrycie strat w wysokości faktycznej straty.

3. Jeśli przedsiębiorstwo planowo-deficytowe polepszy wynik w stosunku do planu, uzyskuje ono prawo do dodatkowego odpisu na fundusz rozwoju w wysokości tego polepszenia z uwzględnieniem zasad regresji ustalonych w załączonej do niniejszej uchwały tabeli.

4. Jeśli zmniejszenie planowanej straty lub osiągnięcie zamiast planowanej straty — zysku było wynikiem niewłaściwej działalności przedsiębiorstwa lub urzędowych zmian cen i taryf, przepis ust. 3 w stosunku do tej części zmniejszenia straty oraz osiągniętego zysku, które były wynikiem niewłaściwej działalności przedsiębiorstwa lub urzędowych zmian w poziomie cen i taryf, nie mają zastosowania. Decyzje w tej sprawie podejmowane są na zasadach i w trybie przewidzianych w § 7.

§ 11. 1. Dotację podmiotową na utworzenie lub uzupełnienie środków przeznaczonych na utworzenie funduszu zakładowego i funduszu rozwoju otrzymują również przedsiębiorstwa, które wskutek niskiego poziomu planowanego zysku (w razie niewprowadzenia systemu wyrównawczego cen) nie posiadają w dostatecznej wysokości środków na utworzenie tych funduszy.

2. W przedsiębiorstwach planowo-deficytowych fundusz rozwoju powstaje z dotacji zjednoczenia na zasadach określonych przepisami § 26.

Rozdział 3.

Środki obrotowe.

§ 12. 1. Normatyw środków obrotowych przedsiębiorstwa powinien być pokryty środkami własnymi oraz pasywami stałymi, obejmującymi minimalny stan zobowiązań przedsiębiorstw wobec pracowników, z tytułu ubezpieczeń społecznych oraz wobec dostawców i budżetu.

2. Minister Finansów może dla poszczególnych rodzajów przedsiębiorstw ustalić, że pokrycie normatywu środkami własnymi i pasywami stałymi ogranicza się do części tego normatywu.

§ 13. 1. Planowane zmiany w wysokości normatywu środków obrotowych (wzrost lub zmniejszenie) przedsiębiorstwa ustalają we własnym zakresie, obowiązane są jednak przestrzegać zasad normowania środków obrotowych określonych w przepisach wydanych w trybie przewidzianym w § 36 ust. 1 pkt 2.

2. Na uzupełnienie własnych środków obrotowych przedsiębiorstwo przeznacza środki z funduszu rozwoju. Wysokość środków własnych przeznaczona przez przedsiębiorstwo powinna odpowiadać kwocie niezbędnej dla doprowadzenia stanu własnych środków obrotowych do poziomu odpowiadającego normatywowi środków obrotowych lub jego części, jeżeli mają zastosowanie przepisy wydane w trybie § 12 ust. 2.

3. Jeżeli środki funduszu rozwoju nie starczą na uzupełnienie własnych środków obrotowych do wysokości określonej w ust. 2, przedsiębiorstwa mogą korzystać z kredytu bankowego na uzupełnienie normatywu.

4. Część funduszu rozwoju, pozostająca po osiągnięciu pokrycia całości lub części normatywu (ust. 2) własnymi środkami obrotowymi z uwzględnieniem pasywów stałych, podlega wpłacie na rachunek funduszu inwestycyjno-remontowego.

5. W razie zmniejszenia normatywu środków obrotowych zwolnione tą drogą środki przeznaczone są na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa.

§ 14. Nowo powstające przedsiębiorstwa, jak również przedsiębiorstwa uruchamiające nowe wydziały produkcyjne otrzymują pierwsze wyposażenie we własne środki obrotowe związane z uruchomieniem lub rozszerzeniem produkcji od zjednoczeń ze środków otrzymanych od ministerstw w ramach sum przewidzianych na ten cel w budżecie.

§ 15. 1. Nadwyżki środków obrotowych na początek roku, wynikające z zatwierdzonego sprawozdania finansowego za rok poprzedni, powiększają fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

2. Niedobory środków obrotowych na początek roku, wynikające z zatwierdzonego sprawozdania finansowego za rok poprzedni, podlegają pokryciu z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa bądź — na podstawie decyzji zjednoczenia — z jego funduszu rezerwowego. Niedobory te mogą być przejściowo finansowane kredytem bankowym.

§ 16. Jeżeli w przedsiębiorstwie istnieje nadmiar środków obrotowych w ciągu roku powodujący nieprawidłowe gromadzenie zapasów, zjednoczenia z własnej inicjatywy lub na wniosek banku mogą zarządzić zablokowanie części własnych środków obrotowych przedsiębiorstw na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym na ściśle określony okres czasu, nie dłuższy jednak niż do końca roku.

Rozdział 4.

Finansowanie inwestycji i remontów kapitalnych.

§ 17. Inwestycje scentralizowane finansowane są wyłącznie z dotacji budżetowych. Dotacja ta może być jednak przez Ministra Finansów zastąpiona środkami bezzwrotnymi w dro-

dze odpowiedniego przelewu z rachunku scentralizowanego, o którym mowa w § 20.

§ 18. W planach inwestycji scentralizowanych określonych ministerstw bądź zjednoczeń niektóre rodzaje inwestycji scentralizowanych nie będą ujmowane poszczególnymi tytułami, lecz globalnymi kwotami nakładów dla poszczególnych gałęzi produkcji, przy określeniu jedynie wzrostu mocy produkcyjnej, jaki ma być osiągnięty przez wykorzystanie danej kwoty — pozostawiając bankowi konkretny przydział środków na wniosek przedsiębiorstwa, w porozumieniu z ministerstwem bądź zjednoczeniem.

§ 19. 1. Inwestycje zdecentralizowane, jak również kapitalne remonty finansowane są ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw oraz z kredytu bankowego, podlegającego spłacie wraz z odsetkami ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego, zakumulowanych w następnych okresach. Na poczet przyszłej akumulacji funduszu inwestycyjno-remontowego zezwala się przedsiębiorstwom na zaciągnięcie kredytów, których płatność przypada nie tylko w danym roku, ale także w latach następnych.

2. Minister Finansów może w porozumieniu z właściwym ministrem za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dopuścić do finansowania inwestycji, które ze względu na swój przedmiot mają charakter inwestycji scentralizowanych, w trybie przewidzianym dla inwestycji zdecentralizowanych w całości lub w części z kredytu bankowego.

3. Do inwestycji zdecentralizowanych mogą być zaliczone inwestycje kontynuowane, rozpoczęte w ubiegłych latach w trybie inwestycji scentralizowanych.

§ 20. Fundusz amortyzacyjny przedsiębiorstw dzieli się na część podlegającą wpłacie na scentralizowany rachunek oraz na część przeznaczoną na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstw, przy czym część funduszu amortyzacyjnego przeznaczona na fundusz inwestycyjno-remontowy nie może być niższa od sumy kredytu inwestycyjnego przypadającej do spłaty w danym roku wraz z odsetkami, z uwzględnieniem potrzeb w zakresie kapitalnych remontów w roku planowanym. Jeśli łączna suma, o której poprzednio była mowa, jest wyższa od całości funduszu amortyzacyjnego, na przedsiębiorstwo nie może być nałożony obowiązek wpłaty funduszu amortyzacyjnego na scentralizowany rachunek.

§ 21. Fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstw tworzy się z części funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw zgodnie z § 20, z części funduszu rozwoju zgodnie z § 13 ust. 4 oraz z innych środków własnych przedsiębiorstw określonych w trybie przewidzianym w § 36 ust. 1 pkt 1.

§ 22. 1. Jeśli środki funduszu inwestycyjno-remontowego nie pokrywają w pełni potrzeb przedsiębiorstwa w zakresie inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów, przedsiębiorstwo może otrzymać kredyt bankowy.

2. Rozmiar kredytów bankowych na inwestycje zdecentralizowane o charakterze produkcyjnym, dające stosunkowo szybkie efekty techniczno-ekonomiczne, nie będzie dla oddziałów banków limitowany. Wysokość kredytów na poszczególne przedsięwzięcie inwestycyjne oraz maksymalny okres czasu, na jaki tego rodzaju kredyt może być udzielony, ustalone zostaną w Narodowym Planie Gospodarczym.

§ 23. 1. Jeśli środki funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw przekraczają ich potrzeby w tym zakresie, zjednoczenia mogą blokować część tych środków i wskazać bankowi inne przedsiębiorstwa, którym bank może udzielić kredytu na inwestycje zdecentralizowane lub na kapitalne remonty pod podkład sum zablokowanych.

2. W razie przekroczenia wartości kosztorysowej obiektu finansowanego w trybie inwestycji scentralizowanych suma przekroczenia obciąża fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa. W razie osiągnięcia oszczędności w stosunku do

wartości kosztorysowej obiektu przeznacza się zwolnioną z tego tytułu część dotacji budżetowej na zwiększenie funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstwa.

§ 24. Środki funduszy inwestycyjno-remontowych gromadzone są na specjalnych rachunkach bankowych w Narodowym Banku Polskim (w bankach finansujących działalność eksploatacyjną) i podlegają oprocentowaniu.

Dział II.

GOSPODARKA FINANSOWA ZJEDNOCZEŃ

§ 25. 1. Zjednoczenia otrzymują środki przedsiębiorstw przeznaczone na wpłaty z zysku do budżetu i dokonują odpowiednich wpłat do budżetu centralnego za pośrednictwem właściwych ministerstw po wypłaceniu dotacji podmiotowych przedsiębiorstwom planowo-deficytowym (§ 10). Wpłaty z zysku od przedsiębiorstw rentownych i dotacje podmiotowe dla przedsiębiorstw planowo-deficytowych ewidencjonowane są na odrębnym rachunku bankowym rozliczeń z budżetem.

2. Jeśli zbiorcze wyniki działalności gospodarczej przedsiębiorstw objętych zjednoczeniem (saldo strat i zysków) są zgodnie z założeniami planu ujemne, zjednoczenia otrzymują od ministerstw (w razie niewprowadzenia systemu dotacji przedmiotowych) kwoty niezbędne na wypłatę dotacji podmiotowych przedsiębiorstwom (§ 10) i na fundusz rezerwowy zjednoczenia. Dotyczy to również zjednoczeń, w których wyniki działalności gospodarczej przedsiębiorstw są wprawdzie dodatnie (suma planowanych zysków przedsiębiorstw rentownych jest wyższa od sumy planowanych strat przedsiębiorstw deficytowych), jednakże osiągnięty zysk nie wystarcza na pokrycie potrzeb przedsiębiorstw w zakresie funduszy zakładowych i rozwoju oraz na utworzenie funduszu rezerwowego.

3. W razie wprowadzenia systemu dotacji przedmiotowych mają zastosowanie przepisy § 8 ust. 2.

4. W razie wprowadzenia systemu wyrównawczego cen (§ 9) zjednoczenia pobierają dodatnie różnice cen od przedsiębiorstw i dokonują wpłat z tytułu ujemnych różnic cen na rzecz przedsiębiorstw. System wyrównawczy cen ewidencjonowany jest na odrębnym rachunku bankowym.

§ 26. 1. Zjednoczenia określają planowany rozmiar funduszy rozwoju przedsiębiorstw (§ 3 ust. 1) na podstawie limitu ustalonego dla nich przez ministerstwa w ramach kwot ustalonych dla ministerstw przy uchwalaniu budżetu.

2. Planowany rozmiar funduszu rezerwowego (§ 4) ustalają dla zjednoczeń ministerstwa w procencie od planowanej wysokości zysków objętych zjednoczeniem przedsiębiorstw w ramach kwot ustalonych dla ministerstw przy uchwalaniu budżetu.

§ 27. 1. Fundusze rezerwowe zjednoczeń (§ 4) gromadzone są na specjalnych rachunkach (rachunek funduszy rezerwowych).

2. Fundusze, o których mowa w ust. 1, tworzy się:

- 1) z części zysków przedsiębiorstw,
- 2) z dotacji podmiotowych,
- 3) ze środków pozostających na rachunku rozliczeń zjednoczeń po dokonaniu rozliczeń z budżetem oraz na rachunku dopłat do cen planowo-deficytowych (§ 25 ust. 4), po dokonaniu rozliczeń z przedsiębiorstwami,
- 4) z pozostałości środków przeznaczonych na utrzymanie zjednoczeń po zakończeniu roku (§ 29).

3. Fundusz rezerwowy może być przeznaczony na następujące cele:

- 1) na pokrycie niedoboru środków obrotowych przedsiębiorstw na początku roku, o ile przedsiębiorstwa nie mają możliwości pokrycia tego niedoboru z własnych środków,

2) na dokonanie rozliczenia z budżetem z tytułu wpłat z zysku, jeśli środki pozostające do dyspozycji zjednoczenia będą niewystarczające,

3) na udzielenie gwarancji dla banków z tytułu udzielonych przez nie kredytów przedsiębiorstwom,

4) na pokrycie dodatkowych potrzeb finansowych przedsiębiorstw wynikłych wskutek przyjęcia przez przedsiębiorstwa wykonania zleconych im przez zjednoczenia, a nie przewidzianych w planach zadań. W niezbędnych przypadkach zjednoczenia mogą otrzymać środki na ten cel od ministerstw w ramach dodatkowo przyznanych dotacji budżetowych w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami.

§ 28. 1. Poza środkami finansowymi, o których mowa w §§ 25, 26 i 27, zjednoczenia dysponują:

- 1) środkami na utrzymanie zjednoczeń,
- 2) środkami innych funduszy utworzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, gromadzone są na specjalnych rachunkach.

§ 29. 1. Źródłem utrzymania zjednoczeń są narzuty na koszty przedsiębiorstw. Łączna kwota narzutu dla wszystkich zjednoczeń w obrębie ministerstwa ustalona jest w bilansach dochodów i wydatków tych ministerstw.

2. Narzuty, o których mowa w ust. 1, mają charakter kwotowy i nie ulegają zmianie wraz ze zmianą poziomu kosztów.

3. Z narzutów pokrywane są wydatki zjednoczeń.

4. Pozostałość środków przeznaczonych na utrzymanie zjednoczeń po zakończeniu roku podlega przelaniu na fundusz rezerwowy zjednoczeń.

§ 30. Zjednoczenia dysponują funduszem nagród, którego rozmiar uzależniony jest od wyników działalności podległych przedsiębiorstw. Zasady tworzenia, wysokość i sposób rozporządzania tym funduszem określają odrębne przepisy.

Dział III.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

§ 31. 1. Przepisy niniejszej uchwały obejmują przedsiębiorstwa przemysłowe podległe Ministrom: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Komitetowi Drobnej Wytwórczości, powiązane z budżetem centralnym.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągnięcia w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami i prezydiami wojewódzkich rad narodowych przepisów niniejszej uchwały na przedsiębiorstwa przemysłowe podległe i nadzorowane przez innych ministrów poza wymienionymi w ust. 1, a także na inne działy gospodarki narodowej poza przemysłem, z dostosowaniem do specyfiki tych działów.

§ 32. Minister Finansów może w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami wprowadzić odstępstwa od zasad niniejszej uchwały w stosunku do określonych kategorii przedsiębiorstw.

§ 33. Przepisy §§ 1 — 24 dotyczą również przedsiębiorstw bezpośrednio podległych ministrom, z tym, że przedsiębiorstwa te dokonają rozliczeń z budżetem za pośrednictwem ministerstw.

§ 34. Przepisy § 7, § 10 (z wyjątkiem zasady regresji, o której mowa w ust. 3) i § 15 mają również zastosowanie przy dokonaniu ostatecznych rozliczeń z tytułu zysków i strat za rok 1958.

§ 35. Zakres inwestycji finansowanych w 1959 r. w trybie § 18 ustalony zostanie uchwałą Rady Ministrów, powziętą na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 36. 1. Minister Finansów ustali w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów na podstawie przepisów niniejszej uchwały dla całej gospodarki narodowej:

- 1) zasady finansowania inwestycji, remontów kapitałnych oraz zasady podziału funduszu amortyzacyjnego na część podlegającą wpłacie na fundusz remontowo-inwestycyjny i część podlegającą odprowadzeniu na rachunek scentralizowany,
- 2) zasady tworzenia funduszu statutowego w przedsiębiorstwach, normowania środków obrotowych oraz ustalania pasywów stałych,
- 3) zasady rozliczeń przedsiębiorstw, zjednoczeń i ministerstw z budżetem,
- 4) zasady systemu finansowego zjednoczeń,
- 5) szczegółowe przepisy dotyczące weryfikacji zysków i strat oraz stosowania regresji w razie osiągania wyników ponadplanowych.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do wydania szczegółowych przepisów w zakresie objętym niniejszą uchwałą.

§ 37. Uchwała niniejsza nie narusza przepisów uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie za-

sad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99).

§ 38. Traci moc:

- 1) uchwała nr 48 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1957 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 82),
- 2) uchwała nr 460 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie zasad podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych w jednostkach organizacyjnych, podległych Ministrom: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła, powiązanych z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 94, poz. 550),
- 3) uchwała nr 467 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie źródeł finansowania inwestycji i kapitałnych remontów (Monitor Polski Nr 96, poz. 557 z późniejszymi zmianami).

§ 39. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. (poz. 491).

TABELA

stawek zmniejszenia odpisów na fundusz rozwoju od sumy polepszenia faktycznie osiągniętych wyników (zysków bądź strat) w stosunku do wyników planowanych (§ 3 ust. 2 i § 10 ust. 3 uchwały).

Polepszenie wyników faktycznych w stosunku do planowanych	Zmniejszenie odpisów na fundusz rozwoju od polepszonych w stosunku do planu wyników
od 0 do 3%*)	—
od 3,1% do 10%	10%
od 10,1% do 20%	20%
od 20,1% do 30%	30%
od 30,1% do 40%	40%
od 40,1% do 50%	50%
powyżej 50%	60%

*) Nie dokonuje się zmniejszenia odpisu także w przypadku, gdy polepszenie wyników przedsiębiorstwa wynosi mniej niż 1% w stosunku do kosztu własnego zrealizowanej produkcji.